

Dosarul nr. 3ra-816/22
2-21028978-01-3ra-10082022

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. I. Talmaci)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank”, reprezentată de avocatul Dorel Rusu,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea în obligare înaintată de Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank” împotriva Judecătoriei Ungheni privind eliberarea și expedierea titlurilor executorii,

împotriva deciziei din 4 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 5 ianuarie 2021, Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank” a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Judecătoriei Ungheni privind obligarea Judecătoriei Ungheni să elibereze și să expedieze titlurile executorii pe numele debitorului Gorea Tatiana conform hotărârii nr. 2-1488/2019 din 25 noiembrie 2019 și pe numele debitorilor Barbaroșie Oleg, Barbaroșie Elena, Barbaroșie Alexandra conform hotărârii nr. 2-1490/2019, prin intermediul oficiului poștal.

În motivarea acțiunii relatează că avocatul Rusu Dorel, în interesele Societății pe Acțiuni „Mobiasbanca-OTP Group”, a expediat în adresa Judecătoriei Ungheni cereri de eliberare a titlurilor executorii emise pe numele debitorilor Gorea Tatiana, Barbaroșie Oleg, Barbaroșie Elena, Barbaroșie Alexandra prin intermediul serviciului poștal al Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei”.

Drept răspuns, a primit prin poșta electronică o scrisoare prin care i s-a comunicat despre necesitatea de a se prezenta personal pentru ridicarea titlurilor executorii. Motivul imposibilității expedierii titlurilor executorii prin intermediul oficiului poștal invocat de instanță a constatat în faptul că, pentru a remite o trimitere poștală recomandată, Judecătoria Ungheni suportă cheltuieli de 11,50 lei. Zilnic și

la solicitările reprezentantului reclamantei, sunt expediate zeci de titluri executorii, fiind suportate cheltuieli suplimentare care nu sunt prevăzute în buget.

Nefiind de acord cu refuzul respectiv, pe 1 decembrie 2020, reclamanta a depus cerere prealabilă, însă, prin răspunsul din 9 decembrie 2020, a fost informată despre refuzul expedierii titlurilor executorii în baza cererilor anexate la cererea prealabilă.

Reclamanta a susținut că refuzul contestat este ilegal și neîntemeiat, invocând că obligația instanței de a elibera și expedia titlurile executorii la adresa de contact a creditorului derivă din art. 12 Codul de executare și din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 16 decembrie 2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Codului de executare în cauzele civile.

A insistat că acțiunile și inacțiunile Judecătoriei Ungheni sunt ilegale și nefondate, or, prin cererea de eliberare a titlului executoriu, creditorul a solicitat atât eliberarea titlului executoriu, cât și expedierea acestuia la adresa de contact prevăzută în cerere.

A relatat că, prin expedierea titlurilor executorii de către instanța de judecată, se asigură celeritatea procedurii de executare, sau, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În aceste condiții, Societatea pe Acțiuni „Mobiasbanca-OTP Group” a solicitat obligarea Judecătoriei Ungheni să elibereze și să expedieze titlurile executorii pe numele debitorului Gorea Tatiana, conform hotărârii nr. 2-1488/2019 din 25 noiembrie 2019, și pe numele debitorilor Barbaroșie Oleg, Barbaroșie Elena, Barbaroșie Alexandra, conform hotărârii nr. 2-1490/2019, prin intermediul oficiului poștal.

Prin hotărârea din 21 septembrie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a respins acțiunea înaintată de Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank” împotriva Judecătoriei Ungheni privind obligarea eliberării și expedierii titlurilor executorii prin intermediul oficiului poștal.

La 15 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 21 septembrie 2021 a Judecătoriei Strășeni sediul Central, iar la 14 februarie 2022, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului

Prin decizia din 4 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank” și a fost menținută hotărârea din 21 septembrie 2021 a Judecătoriei Strășeni sediul Central.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, având în vedere că, la caz, sunt aplicabile prevederile art. 12 alin. (1) Codul de executare, care se referă la procedura de eliberare a titlului executoriu, la cererea creditorului, normă ce nicidecum nu incumbă în sarcina instanțelor judecătorești obligația de a expedia prin intermediul oficiului poștal,

prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, titlul executoriu în adresa creditorului / reprezentantului creditorului.

Raportând norma citată la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar a concluzionat că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, cererea de apel declarată de Societatea pe Acțiuni „OTP Bank” fiind neîntemeiată.

La 15 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank”, reprezentată de avocatul Dorel Rusu, a declarat recurs motivat împotriva deciziei din 4 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 99).

În susținerea recursului, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept reținute în apel, în drept invocând prevederile art. 195 Cod administrativ și dispozițiile art. 432 Cod procedură civilă, indicând, în principal, asupra încălcării esențiale a normelor de drept material la soluționarea cauzei.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea astfel cum a fost formulată.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 mai 2022, fiind notificată reprezentantului recurenteii la 5 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 96). Astfel, cererea de recurs motivată depusă la 15 iulie 2022 este în termen.

La 10 august 2022, în adresa intimă Judecătoria Ungheni a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă aceasta nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, în care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs depusă.

Examinând temeiurile invocate de recurentă, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca fiind inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului

administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile

cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank”, reprezentată de avocatul Dorel Rusu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „OTP-Bank”, reprezentată de avocatul Dorel Rusu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu